

Jamborka, neboli Dělnický dům v Brně - Juliánově. V dávných dobách zřizovatel brněnské bluegrassové skupiny Poutníci. Proč jsem se v něm octla? Z náhlého nápadu se najednou vyklubal téměř festiválek maskovaný pod názvem Koncert pro Josefa Prudila. Vzpomínka na člověka, který dal nejen **Poutníkům**, ale i řadě dalších spoustu krásných textů i poslechových chvil u brněnského rozhlasu. Bývalý poutnický textař a konferenciér, který se od letošního 3. dubna dívá na všechny z muzikantského nebe, by se 7. 10. 2008 byl dožil 64 let. To snad za setkání stojí!

Libor Sigmund navodí atmosféru, plátno za jevištěm se stává jediným osvětlením a v temném sále hrají *Slavkov* siluety Poutníků. Bombou největší, zejména pro mladší ročníky, je Poutnický týdeník z roku 1983, s nadsázkou představující život mladé a nadějně kapely. Resuscitace Křesťana alkoholem, rozpadlé auto i bramborový golf rozežhřejí zmrzlý sál. A vzhůru do pravěku! Jiří Píďa Látal s Františkem Linhárkem zní ozvěnou starých časů v Pepových textech (třeba *Trolejbusí blues*

- fakt ze života). Třemi písničkami přispěje i dávný kamarád Bob Frídl, kterého moderátoři večera (kromě již zmíněného L. Sigmunda také Jaroslav Kravka a Vladimír Fux, abychom měli zastoupeny televizi i rozhlas) uvádějí veselými historkami o různých katastrofách, co ho prý provázejí. Převrácený kombajn po vystoupení na chmelu je z nich nejslabším kalibrem. Pokusné tvrzení o kytáře v ruce Mirka Hulána, že to má být saxofon, diváci opravdu nespokli. Sólo, které na ni zaválel, samozřejmě ano. A jelikož hudbu zákonitě pro větší pestrost střídá text, zazní pár ukázek z knih i fejetonek Textařovy proměny: kdo neslyšel, nepochopí, jak se z kanárů vyvinou velryby jakožto leitmotiv životní tvorby - a do jakých různých hitů se dají vpašovat.

Pavla Jíšová s přáteli rozradostní příznivce *Jeruzalémem* (jistěže s textem Pepy Prudila a původním překladem jeho ženy Zuzky) s příslibem jeho znovuzařazení do svého koncertního bloku. Nechybí ani Dylanovka *Já to nejsem*

. Nepřítomnost Pavla Peroutky nahradí členové domácí kapely.

Těžké procvičení bránic způsobí "Etno gastro folk" členů divadla **Špruše**. (Autorem uvedeného "vědeckého názvu" je též Prudil.) Vážně, dle takové kuchařky bych vařila s chutí a radostí denně. Kdo máte možnost, operetní přednes čínského receptu si nenechte ujít! Zlatým hřebem a závěrem večera jsou ovšem logicky

Poutníci

, opět v duchu celé akce představující publiku slavné písně s texty Josefa Prudila, třeba *Hotel Hillary*

Večer, kdy nikdo neprudil

Napsal uživatel Lucy Nováková
Pondělí, 10 Listopad 2008 04:00

, nebo

Telegraph Road

, kde sice slova patří Robertu Křesťanovi, ovšem veršíčkem se přičinil i Pepa Prudil. Nakonec se dostaví i český Johnny Cash - emeritní člen Zdeněk Kalina se svým

Follsom Prison Blues

. Rozezpívané publikum po třech hodinách nadšeně aplauduje a nechce vzniklý kruh porozumění a hezké muziky porušit? "

Will the circle be unbroken

" - na jevišti se postupně objevují všichni účinkující, zpěv zní unisono celým sálem, velké finále a slib, že příští rok znovu tady a ve stejnou dobu -všichni, co byli dnes a možná i ti další, co chtěli a nestihli? Pokud jste také nestihli, pište si do diářů - 7.10.2009 na Jamborce. Snad tam za rok budou i topit.